

2.7.1.1 De invloed van de politieke wensen

De krachten, die in de maatschappij werkzaam zijn, willen hun invloed doen gelden bij het (politieke) proces van belastingwetgeving. Dit brengt met zich mee dat degenen die de wetten moeten maken zich min of meer moeten richten naar de politieke wensen van anderen. Dit maakt het opstellen van wetten zo moeilijk.⁴²⁵ Er zou meer aandacht moeten zijn voor dit gegeven, want hierdoor ligt de nadruk meer op de politieke aspecten van de belastingwetgeving dan op de aspecten die de wetgeving eenvoudig, begrijpelijk en duidelijk zouden moeten maken. Dit kan er dus de oorzaak van zijn dat de noodzaak/wenselijkheid van een begrijpelijke fiscale wetgeving in het gedrang komt.⁴²⁶ In de navolgende paragrafen wordt hieraan aandacht besteed.

2.7.1.2 Het (politieke) formele wetgevingsproces

Volgens de grondwet moeten fiscale regelingen de resultante zijn van het formele wetgevingsproces (artikel 104 Grondwet). Dit betekent dat de Regering en Staten - Generaal een belangrijke inbreng hebben in de kwantiteit en kwaliteit van fiscale wettelijke regelingen (artikel 81 Grondwet). De politiek is dus in dezen verantwoordelijk. Die verantwoordelijkheid is haar opgedragen via het parlementaire, democratische kiesstelsel.

Deze overdracht, door burgers, van de eigen verantwoordelijkheid aan de politiek kan worden gezien als een positieve vorm van politieke participatie van burgers. Volgens Thomas Hobbes onderwerpen burgers zich uit welbegrepen eigenbelang aan een gemeenschappelijk gezag door het aangaan van een verdrag. Volgens hem is hiermee de rechtszekerheid en daardoor de rechtvaardigheid gediend. Burgers dragen hun eigen souvereiniteit over aan het gezag, waarvan men hoopt dat het deze souvereiniteit niet misbruikt.⁴²⁷ ⁴²⁸ De souvereiniteit wordt echter slechts overgedragen aan het gezag, zolang dit gezag beantwoordt aan hetgeen burgers ervan verwachten.⁴²⁹ Het gezag dient er bijvoorbeeld voor te zorgen dat de belastingheffing niet is gebaseerd op niet door de

ondersteuning van het algemene overheids beleid". Zij kan, zich in de eerste plaats richtende op een verhoging van het nationale inkomen, worden gehanteerd als instrument van de economische politiek." (blz. 11,7)

⁴²⁵ C. Waaldijk[58, blz.4].

⁴²⁶ C. Waaldijk[58]: "De meeste regelingen worden gemaakt in een politieke context. Soms is dat heel duidelijk, bijvoorbeeld wanneer er uitvoerig over gedebatteerd wordt in parlement, media en wandelgangen. Soms is dat minder duidelijk, bijvoorbeeld wanneer een uitvoeringsprobleempje vrijwel geruisloos wordt verholpen door een wijziging van een ministeriële regeling." (blz.4)

⁴²⁷ P.Gerbenzon, N.E. Algra[62]:(over Thomas Hobbes (1588-1679) en zijn theorie van het maatschappelijk verdrag): "omdat aan het leven in de natuurtoestand nadelen verbonden zijn, besloten de mensen uit welbegrepen eigenbelang zich te onderwerpen aan een gemeenschappelijk gezag door het aangaan van een verdrag waarin zij elkaar over en weer garanderen geen inbreuk op elkaanders rechten te zullen maken." (156t/m 159, blz.157)

⁴²⁸ L.G.M. Stevens[7]: "De primitieve verdragstheorieën, welke gebaseerd zijn op het algemene belang, hetzij op basis van het consensusmodel in de vorm van een gemeenschappelijk lastgeving van de burgers aan de staat à la Locke, hetzij op basis van een conflictmodel à la Hobbes etc." (blz.137)

⁴²⁹ L.J. Giebels[63, blz.136].